

Yıldız Kınası

– Moonlight · 23 Mayıs 2024

Beyaz gemidirŞiirlerin kırmızı teninde utanan zamanDirilip korkusuz baharlarla bulut okşuyorlar
kıyılarımdaTopuğumda çiçekler aç kuşlarla koşarkenYol aralanır sesime..Avucumda yıldız
kınasıKi,Denizler siyah değil hepBir kitabın ortasında ruhuma işlenen geceleri
dokudukçaSaksılaraBuğulu camları ve yaşanmış hayatları giydiriyorumAz bekle hele yuvarlansın insanlar
iyice körlüğeNar sessizlikle akan ırmağın saçılan tanelerinde çocuk dilimSaçlarımda papatyalar bir
yandanBir yandan parmağımda barış güvercinleriIşıklarını söndürmeyin sayfalarımınSiz bilir misiniz
nilüferler niçin eğilir göğsümeAnlatın ölmeden gelinciğe..BiliyorumSevgiye yakın yerde durup yalnızlığa
şehir hazırladığımıKapımda düş atları avucuma güneşi koyarkenSöyleyin banaAğrıyan orman yağmurları
dindi mi yüzümdeKimsesizliği soluyorum karanlığınKonuşkan bir kuş gibiAteşlerde yanmak yeşil bir
şarkıdırYan yana geldiğimde titriyor duvarlar elimdeSessizliğin üstüne düşen kollarım yaralıUzanırken
ağaç gölgeli yol.Ki,çıldırıldıkça yuvarlanan elmalarÇığlık atıyorum kelebeğin ince kanatlarındaKalbime her
iklim kıvrım atanMavi bir mevsimimGök indirsin kırbacını düşlere binen rüzgaraNasıl olsa güneş eritecek
taşlarıKaldırımda sıra sıra çocuklarHep benim yüzümle tebessüm edecek Ve ben aynı gök
altındaSevişeceğim..Aç kollarını

...